

**Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě na okrese
Prachatic**

bakalárské práce

PeaDr. Bc. Jaroslav PANGL
vedoucí práce

Martin GROŽAJ
autor práce

2007

Prohlášení :

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma “ Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě na okrese Prachatice “ vypracoval samostatně a použil jen pramenů, které cituji a uvádím v příložené bibliografii.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

V Českých Budějovicích dne 16. května 2007

Martin GROŽAJ

ABSTRACT

Time out of mind, the man exerted efforts to travel or move things from one place to another, while always aiming to improve his economics or living conditions. Transportation and freight therefore affected practically all fields of human activities and nowadays, it is performed over land, in the air and last but not least, also via waterways. Transportation as a special branch of human activities, due to its scope, had (and has) to be defined by the specification of rights and duties for the traffic participants.

Hand in hand with the increasing number of motor vehicles there is also an increasing number of such drivers, who refuse to comply with anything, and therefore it was only a question of time, when narcotics and psychotropic drugs would infiltrate into road transportation. Drug addiction and its antisocial consequences have begun to be a serious, all-society problem as well as in the road transportation.

The most alarming fact, however, is the decreasing age of the drug-addicted drivers – the first driving license can be obtained only at fifteen years of age. Most of the young people starts visiting discos, clubs and engages in the social life, including incorporating in various social groups. This group also starts disposing of cash money, and therefore becomes an object of interest of the drug dealers.

This Bachelor Thesis covers analyze of the past and contemporary possibilities of repression in the abatement of non-alcoholic addiction in transportation. It addresses possibilities of drug detection at the motor vehicles drivers performed by the members of Police of the Czech Republic at the roads in Prachatice county.

<u>OBSAH</u>	4
<u>Úvod</u>	7
<u>1. Současný stav</u>	8
1.1. <i>Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě- historie legislativy</i>	8
1.1.1. <i>Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě- vývoj právních norem</i>	8
1.1.2. <i>Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě- z pohledu represe</i>	10
1.1.3. <i>Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě- historie služebních pomůcek k jejich detekci</i>	10
<u>1.2 Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – současná legislativa</u>	11
1.2.1. <i>Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – z pohledu současných právních norem</i>	11
1.2.2. <i>Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – přehled současné platné legislativy</i>	14
1.2.3. <i>Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – trestně právní odpovědnost</i>	15
1.2.4. <i>Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – věk pachatele</i>	15
1.2.5. <i>Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – pojem přestupku</i>	15
<u>1.3. Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – rozdělení drog</u>	15
1.3.1. <i>Halucinogeny</i>	16
1.3.2. <i>Marihuana</i>	16
1.3.2.1. <i>Hašiš</i>	17
1.3.2.2. <i>Hašišový olej</i>	18
1.3.2.3. <i>Nové studie o škodlivých účincích marihuany</i>	18
1.3.3. <i>Halucinogenní houby</i>	19
1.3.4. <i>LSD</i>	20
1.3.5. <i>Opiáty</i>	21

1.3.5.1. <i>Opium</i>	21
1.3.5.2. <i>Morfin</i>	22
1.3.5.3. <i>Kodein</i>	22
1.3.5.4. <i>Heroin</i>	22
1.3.6. <i>Látky se stimulačním účinkem</i>	23
1.3.6.1. <i>Amfetamin</i>	24
1.3.6.2. <i>Kokain</i>	24
1.3.6.3. <i>Extáze</i>	25
1.3.6.4. <i>Crack</i>	26
<u>1.4. Zásady bezpečné komunikace s uživateli drog</u>	26
1.4.1. <i>Jednání s toxikomanem intoxikovaným opiáty</i>	28
1.4.2. <i>Jednání s toxikomanem intoxikovaným stimulačními látkami</i>	28
<u>1.5 Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – detekce a dokazování</u>	29
1.5.1. <i>Dva pohledy na detekci a dokazování ovlivnění drogami</i>	29
1.5.2. <i>Stav vylučující způsobilost</i>	29
1.5.2.1. <i>Stav vylučující způsobilost při řízení vozidla nebo výkonu jiné činnosti osobou pod vlivem alkoholu</i>	30
1.5.2.2. <i>Stav vylučující způsobilost při řízení vozidla nebo výkonu jiné činnosti osobou pod vlivem omamných a psychotropních látek</i>	30
1.5.3. <i>Specifika práce při detekci drog</i>	32
1.5.4. <i>Principy měření drogovými testy</i>	33
1.5.5. <i>Jednotlivé typy rychlých screeningových testů</i>	34
1.5.5.1. <i>Močové drogové testy</i>	34
1.5.5.2. <i>Vlasové drogové testy</i>	34
1.5.5.3. <i>Slinové drogové testy</i>	35
1.5.5.4. <i>Potové drogové testy</i>	35
1.5.6. <i>Detekční doby jednotlivých druhů drog + tabulka</i>	35
1.5.7. <i>Specifika práce při dokazování drog u řidičů a ostatních účastníků silničního provozu na území okresu Prachatice</i>	37

1.5.8. <i>Tester DrugWipe 5 používaný (testovaný) v podmínkách služby dopravní policie Prachatice</i>	38
1.5.8.1. <i>Další typy testerů DrugWipe</i>	39
1.6. <u>Zkušenosti z používání testerů DrugWipe u Okresního ředitelství Služby dopravní policie v Prachaticích</u>	39
1.6.1. <i>Zkušenosti z používání testerů DrugWipe u jiných útvarů policie</i>	40
2. <u>Cíl práce a hypotéza</u>	40
2.1. <i>Cíl práce</i>	40
2.2. <i>Hypotéza</i>	41
3. <u>Metodika</u>	41
3.1. <i>Metodický postup</i>	41
3.1.1. <i>Návrh metodického pokynu k zajištění jednotného postupu práce s detektory</i>	42
3.1.1.1. <i>Úvodní ustanovení metodického pokynu</i>	42
3.1.1.2. <i>Přestupky a trestné činy spáchané v souvislosti s toxikománií</i>	43
3.1.1.3. <i>Dělení omamných a psychotropních látek pro potřeby pokynu</i>	44
3.1.1.4. <i>Postup při provádění testu u kontrolované osoby</i>	45
3.1.1.5. <i>Závěrečná ustanovení metodického pokynu</i>	48
4. <u>Využití metodického pokynu v praxi</u>	48
4.1. <i>Metodický pokyn jako terénní pomůcka</i>	48
5. <u>Diskuse</u>	49
6. <u>Závěr</u>	50
7. <u>Seznam použitých zdrojů</u>	51
8. <u>Klíčová slova</u>	53
9. <u>Přílohy</u>	54
9.1. <i>Seznam příloh</i>	54

Úvod

Problematika toxikomanických závislostí je závažným současným společenským problémem. To si vynucuje komplexní řešení této problematiky, jak z hlediska výchovného, medicínského, ale i z pohledu společenské nebezpečnosti (nárůst kriminality). Je vhodné poznamenat, že tento problém není problémem posledních deseti let, ale byl to problém i první poloviny 20. století.¹⁾

Člověk se vždy snažil v rámci vlastní existence přemístňovat sám sebe, nebo věci z místa na místo, vždy s cílem zlepšení své ekonomické situace nebo vlastních podmínek pro život. Doprava a přeprava proto zasáhla do všech oborů lidské činnosti a dnes je realizována jak po souši, vzduchem a také po vodních cestách. Doprava jako speciální obor lidské činnosti musí být vzhledem ke svému rozsahu definována přesně určenými právy a povinnostmi jejích účastníků.

Nejmasověji užívaným způsobem dopravy je doprava silniční. Fenomén automobilismu se počátkem 20. století rozvíjí prakticky po celém světě.

S rostoucím počtem motorových vozidel se zvyšuje i počet těch řidičů, kteří nejsou ochotni v rámci řízení motorového vozidla dodržovat pravidla silničního provozu a proto bylo jen otázkou času, kdy do silniční dopravy proniknou omamné a psychotropní látky. Drogová závislost a její protisociální následky začínají i v podmínkách silniční dopravy představovat závažný celospolečenský problém.

V rámci úprav právních norem dochází ke snižování věkové hranice žadatelů řidičské oprávnění. První řidičské oprávnění lze získat již v patnácti letech. Řidičské oprávnění k řízení nákladních souprav bez doložení praxe již dovršením 18. roku života. Lidé v tomto věku začínají navštěvovat diskotéky, kluby a začínají vést společenský život včetně zapojování se do různých sociálních skupin. Rovněž začíná tato skupina lidí disponovat finanční hotovostí a tudíž se stává objektem zájmu prodejců drog. V předložené bakalářské práci je proveden rozbor minulých a současných metod represe v boji proti nealkoholové toxikománii v dopravě. Možnosti detekce drog u

¹⁾ TYLER, A. : Drogy v ulicích, mýty – fakta – rady, Praha: nakl. Ivo Železný, 2000, strana 408

řidičů motorových vozidel příslušníky Policie České republiky při silničních kontrolách na pozemních komunikacích okresu Prachatice.

1. Současný stav

1.1. Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – historie legislativy

1.1.1. Omamné a psychotropní látky v dopravě z pohledu vývoje právních norem

Problematika omamných a psychotropních látek expandovala v silniční dopravě zejména na přelomu 20 a 21. století. V podstatě až do roku 2000 upravovaly pravidla chování všech účastníků silničního provozu na pozemních komunikacích pouze právní normy nižší právní síly, tedy vyhlášky příslušných ministerstev, zejména pak Federálního ministerstva vnitra ČSSR. Při pohledu o 30 let zpět to byla vyhláška Federálního ministerstva vnitra ČSSR číslo 100/1975 Sb. , o pravidlech silničního provozu, která v základních povinnostech řidiče zakazovala řízení vozidla řidiči v případě, že je jeho schopnost k řízení snížena požitím alkoholického nápoje před jízdou nebo během jízdy. Totéž platilo byla-li schopnost řidiče k řízení motorových vozidel snížena požitím narkotik nebo léků, únavou, nevolností, úrazem, nemocí a pod.²⁾ Z uvedeného textu zákona vyplývá, že právní norma téměř nepočítala s faktem, že by se mohly nealkoholové drogy v silniční dopravě objevit. Tuto domněnku potvrzuje další ze základních povinností řidiče z uvedeného právního předpisu a to. Řidič je povinen na výzvu příslušníka podrobit se dechové zkoušce, zda nepožil alkoholický nápoj a podle výsledku této zkoušky popřípadě i lékařskému vyšetření a odběru krve.³⁾ A aby byl důraz na zákaz požívání alkoholu ještě výraznější, stačilo nepochybné přesvědčení kontrolujícího příslušníka, že kontrolovaná osoba je pod vlivem alkoholu. Zákonodárce zabránil masivnímu odmítání neodkladných a neopakovatelných úkonů, kterými

²⁾ Vyhl. FMV č. 100/1975 Sb. , o pravidlech silničního provozu, § 4 odst. 2, základní povinnosti řidiče.

³⁾ Vyhl. FMV č. 100/1975 Sb. , o pravidlech silničního provozu, § 4 odst. 3, základní povinnosti řidiče.

lékařské vyšetření spojené s odběrem krve bezpochyby jsou tím že, uzákonil jako předběžné opatření zadržení řidičského průkazu. Při podrobném prostudování paragrafového znění základních povinností řidiče je zcela zřejmé, že minimálně v období mezi 01. lednem 1975 až 01. lednem 1990 mohl řidič motorového vozidla a to včetně autobusu hromadné přepravy osob beztrestně užívat nealkoholové drogy. Protože speciální právní norma, kterou byla vyhláška FMV č. 100/1975 Sb., o pravidlech silničního provozu s tímto druhem silniční kriminality nepočítala a řidič měl pouze povinnost ve vztahu ke kontrolní zkoušce na alkohol a v případě jejího pozitivního výsledku také k provedení lékařského vyšetření spojeného s odběrem krve.

Toto téměř 15-ti leté období bylo ukončeno 05. července 1989, kdy byla schválena, ale opět „jen jako“ vyhláška Federálního ministerstva vnitra ČSSR číslo 99/1989 Sb. , o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu). Účinnost této právní normy byla stanovena na datum 01. ledna 1990.

Vzhledem k celkové liberalizaci a demokratizaci společnosti zákonodárce začlenil do zákona i omamné a psychotropní látky, když je v zákoně vyňal z alkoholové problematiky do samostatného celku. K základním povinnostem řidiče ⁴⁾ patřil mimo jiné i zákaz požívání alkoholického nápoje během jízdy, nebo řízení motorového vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo v době, kdy mohl být řidič ještě pod vlivem alkoholického nápoje. Dále byl zcela přesně definován zákaz řídit vozidlo jestliže je schopnost k řízení u řidiče snížena požitím omamných nebo psychotropních látek, popřípadě požitím léků nebo úrazem, nemocí, nevolností, únavou apod.⁵⁾

Na tyto zákazy navazovala povinnost řidiče podrobit se na výzvu příslušníka vyšetření ke zjištění, zda není řidič ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Tato povinnost byla zakotvena do jiné právní normy.⁶⁾ Toto řešení sice fungovalo, ale

⁴⁾ Vyhl. FMV č. 99/1989 Sb. , o pravidlech silničního provozu, § 5, základní povinnosti

⁵⁾ Vyhl. FMV č. 99/1989 Sb. , o pravidlech silničního provozu, § 5, odstavec 2) písm. c, základní povinnosti

⁶⁾ Zákon ČNR č. 37/1989 Sb. , o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomániemi, §6

Zákon SNR č. 46/1989 Sb. , o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomániemi, §6

nebylo úplně ideální vzhledem k tomu, že zákon č. 37/1989 Sb. , o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomániemi postihoval všechny obory lidské činnosti, kde mohl intoxikovaný člověk způsobit svým jednáním nebo pracovní činností smrt, škodu nebo jinak škodlivý následek.

1.1.2. Omamné a psychotropní látky v dopravě z pohledu represe

Zvětšující se počet motorových vozidel v silniční dopravě znamenal nárůst počtu dopravních nehod. Silniční dopravní nehody , vzhledem k jejich následkům na životech a zdraví účastníků silničního provozu a škodám na majetku , se stávají stále více rizikovým faktorem silničního provozu. Jedním z nejdůležitějších pravidel při šetření dopravních nehod je, že rychlé a hlavně objektivní objasnění dopravní nehody včetně její příčiny a podmínek vzniku nemá za cíl jenom represi, ale významně přispívá k prevenci, které je nedílnou součástí bezpečnosti silničního provozu.⁷⁾

1.1.3. Omamné a psychotropní látky, historie služebních pomůcek k jejich detekci

Přijaté zákonné normy směřující ke zpřísnění trestů za užívání omamných a psychotropních látek v kombinaci s řízením vozidla nevedli k potlačení tohoto negativního jevu.

Problémem se kterým se v minulosti setkávala moc výkonná, tady zejména její nástroj Veřejná bezpečnost a později také Policie ČR je detekce a diagnostika omamných a psychotropních látek.

Vzhledem k celospolečenským trendům a národní strategii boje proti alkoholismu byli vždy orgány činné v trestním řízení vybaveny především detektory na alkohol a to v podobě detekčních trubiček ALTEST nebo již digitálními detektory například LION a DRÄGER 7410 plus.

⁷⁾CHMELÍK, J.: Vyšetřování silničních dopravních nehod, Praha, MV ČR – odbor personální práce a vzdělávání, 1998, strana 3

Detektory na omamné a psychotropní látky u základních útvarů Policie České republiky, zcela absentovali a tak detekce drog byla ponechána v intencích zákona na smyslovém vnímání policisty a jeho znalosti problematiky.

Vzhledem ke shora popsaným faktům se zejména u mladé řidičské generace stalo užívání omamných a psychotropních látek a ovlivnění nimi v silniční dopravě již zcela běžným jevem.

1.2. Omamné a psychotropní látky v silniční dopravě – současná legislativa

1.2.1. Omamné a psychotropní látky v dopravě z pohledu současných právních norem

Období od 01. ledna 1990 do 14. září 2000 by se dalo z pohledu praxe dopravního policisty nazvat jako období bez zájmu o legislativní změny. Společnost sice věděla, že negativní jev pronikání omamných a psychotropních látek do dopravy tu je, ale nebyly provedeny žádné zákonodárné změny. Všechny dosud platné právní normy a předpisy byli neúčinné a bylo nezbytně nutné přijmout novelu, která v silniční dopravě jasně definuje problematiku omamných a psychotropních látek.

Důležitou zákonnou normou se stal dne 14. září 2000 přijatý zákon číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Tato právní norma delegovala některé povinnosti do civilního sektoru, například registraci vozidel a řidičských průkazů. Mimo jiné s sebou přinesla novelizaci a změny některých dalších zákonů. Účinnost této právní normy byla stanovena od 01. ledna 2001.

Z pohledu alkoholové a nealkoholové toxikománie došlo přijetím tohoto zákona ke zpřehlednění práv a zpřísnění povinností řidiče. Byl rozšířen okruh osob oprávněných ke kontrolám v silničním provozu o strážníky obecní policie.⁸⁾

Zcela nově tento zákon rozšířil zákaz požití alkoholu nebo užití návykové látky také na ostatní účastníky silničního provozu, konkrétně se jednalo o jezdce na zvířatech.

⁸⁾ Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, § 5 odst. 1, písm. f)

Jezdci na zvířeti jako řidiči bylo novelou přímo zakázáno⁹⁾

a) řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem,

b) řídit vozidlo nebo jet na zvířeti, jestliže je jeho schopnost k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti snížena v důsledku jeho zdravotního stavu,

c) předat řízení vozidla nebo svěřit zvíře osobě, která je pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky nebo jejíž schopnost k řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti je snížena v důsledku jejího zdravotního stavu,

Žádná z předchozích právních úprav se tohoto speciálního druhu účastníků silničního provozu nedotkla.

Zásadní změnou byla novela zákona o provozu na pozemních komunikacích na učitele autoškol. Předchozí právní normy se této kategorie účastníků silničního provozu prakticky nedotýkaly. Zákon číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích stanovil povinnosti učitele autoškoly při výcviku v podobném rozsahu, jako povinnosti řidiče motorového vozidla, protože i když učitel neovládá řízení vozidla volantem, může žadateli o řidičské oprávnění přímo zasáhnout do řízení jednak sáhnutím na volant, ale také použitím spojkového, brzdového popřípadě plynového pedálu a tím se může bezprostředně podílet na ovládnání a řízení vozidla.¹⁰⁾

Povinnosti učitele autoškoly byly vzhledem k závažnosti výkonu jeho povolání stanoveny zákonem do několika bodů, takto:

(1) Učitel autoškoly nesmí při provádění výcviku podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾

⁹⁾ Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, § 5 odst. 2

¹⁰⁾ LEITNER, M. a kol.: Komentář zákona o provozu na pozemních komunikacích, 3. přepracované vydání, nakl. Linde 2006, strana 69-70

¹¹⁾ Zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů..

- a) požití alkoholický nápoj nebo užití jinou návykovou látku během jízdy ve výcvikovém vozidle,
- b) sedět během jízdy ve výcvikovém vozidle bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem,
- c) sedět během jízdy ve výcvikovém vozidle, jestliže je jeho schopnost k vykonávání funkce učitele autoškoly snížena v důsledku jeho zdravotního stavu.

(2) Učitel autoškoly je povinen během provádění výcviku podle zvláštního zákona¹⁾

- a) podrobit se na výzvu policisty dechové zkoušce a v případě pozitivního zjištění i lékařskému vyšetření s odběrem krve ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem,
- b) podrobit se na výzvu policisty odbornému lékařskému vyšetření, není-li ovlivněn návykovou látkou podle zvláštního předpisu.

Zcela nedostačujícím se v návaznosti na zákon číslo 361/2000 Sb. , o provozu na pozemních komunikacích projevily zákon číslo 37/1989 Sb. , o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomániemi, ve znění pozdějších právních předpisů. Jeho nedostatky se týkali mimo jiné i v nedostatečném výčtu osob, které jsou oprávněny provádět kontrolní činnost (městská policie, vojenská policie). Zákonodárce tedy pro zjednodušení orientace v právních normách přijal dnem účinnosti od 01. ledna 2006 zákon číslo 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky , alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů. Tento zákon zcela jasně ve svém § 16 definuje vyšetření přítomnosti alkoholu nebo jiné návykové látky, takto:

(1) Osoba, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit cizí majetek, nesmí požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním.

(2) Odbornému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu nebo jiných návykových látek včetně odběru biologického materiálu k jeho stanovení je povinna podrobit se osoba, která se požitím těchto látek uvedla do stavu, v němž bezprostředně ohrožuje sebe nebo jiné osoby, veřejný pořádek nebo majetek, dále osoba, u které je důvodné podezření, že

přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky.

(3) Osoba uvedená v odstavcích 1 a 2 je povinna podrobit se na výzvu příslušníku Policie České republiky, obecní policie, Vojenské policie, Vězeňské služby České republiky, zaměstnavatele nebo jejího ošetřujícího lékaře vyšetření, zda není ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.

(4) Orientační vyšetření provádí útvar Policie České republiky, obecní policie, Vojenské policie, Vězeňská služba České republiky a zaměstnavatel pomocí dechové zkoušky, popřípadě odběru slin. Lékařské vyšetření provádí zdravotnické zařízení k tomu odborně a provozně způsobilé dechovou zkouškou a odběry vzorku biologického materiálu.

(5) Odmítne-li se osoba uvedená v odstavcích 1 a 2 vyšetření podle odstavce 4 podrobit, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

(6) Zdravotnická zařízení k tomu odborně a provozně způsobilá jsou povinna poskytnout zaměstnavateli, útvarům policie a Vězeňské službě České republiky potřebnou pomoc provedením odběru biologického materiálu.

(7) Zdravotnické zařízení je povinno sdělit výsledky vyšetření subjektům uvedeným v bodu 3 na základě jejich žádosti. To neplatí, je-li pacient vyšetřován na přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky v organismu pouze v souvislosti s poskytovanou zdravotní péčí pro diferenciální diagnostiku.

(8) Vyšetření biologického materiálu hradí v případě, že se prokáže přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky, vyšetřovaná osoba. V případě, že se přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky neprokáže, náklady nese osoba, která podle bodu 3 k vyšetření vyzvala, s výjimkou případu diferenciální diagnózy hrazené z veřejného zdravotního pojištění podle zvláštního právního předpisu.

1.2.2. Omamné a psychotropní látky v dopravě, přehled současné platné legislativy

- ❖ Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách
- ❖ Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon
- ❖ Zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád

- ❖ Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích
- ❖ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích
- ❖ Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů.

1.2.3. Omamné a psychotropní látky v dopravě, trestně právní odpovědnost

Obecně se odpovědností rozumí povinnost nést následky svého chování a jednání. Trestní odpovědnost znamená povinnost nést následky v podobě nějakého druhu trestu za spáchaný trestný čin, případně za spoluúčast na něm.¹¹⁾

1.2.4. Omamné a psychotropní látky v dopravě – věk pachatele

Trestní odpovědnost nastává skutečným dovršením 15-ti let, tj. počíná po uplynutí půlnoci toho dne, na který připadají 15. narozeniny.¹²⁾

1.2.5. Omamné a psychotropní látky v dopravě – pojem přestupku

Přestupek je také protiprávní jednání méně závažné než je trestný čin. Je to jednání, které je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích či jiném zákoně.

Za přestupek není odpovědný ten, kdo v době jeho spáchání nedovršil patnáctý rok svého věku, nebo trpí duševní chorobou.

Odpovědnosti se však nezbavuje ten, kdo se do stavu nepříčetnosti přivedl, byť i z nedbalosti, požitím alkoholu nebo užitím jiné návykové látky!!!

Pro osoby, které dovršily patnáctý rok a nepřekročily osmnáctý rok svého věku (mladistvý) muže dostat blokovou pokutu na místě max. 500,- Kč.

Pokud věc nelze řešit na místě, nebo přestupce odmítne zaplatit blokovou pokutu, věc se předává příslušnému správnímu orgánu.¹³⁾

1.3. Omamné a psychotropní látky v dopravě, rozdělení drog

¹¹⁾ Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon

¹²⁾ Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon

¹³⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích

1.3.1. Halucinogeny

Halucinogenní drogy jsou jednou z nejméně vědecky zkoumaných skupin drog. Do skupiny halucinogenních drog patří několik stovek různých látek. Halucinogenní drogy lze rozdělit do tří skupin skupin: ¹⁴⁾

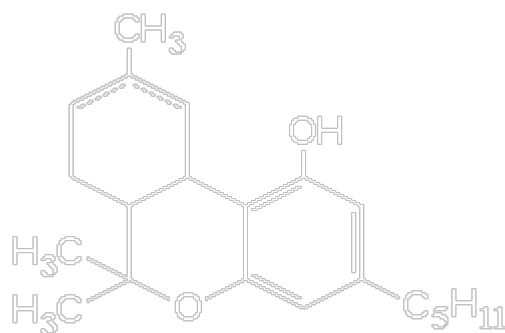
- ❖ přírodní halucinogenní drogy rostlinného původu a z hub např. mezkalin, durman, psilocybin
- ❖ přírodní halucinogenní drogy živočišného původu (např. bufetenin)
- ❖ semisyntetické a syntetické, tj. poloumělé a umělé halucinogenní drogy (např. LSD a PCP – „andělský prach“)¹⁵⁾

1.3.2. Marihuana

Marihuana je droga získaná z rostliny Konopí (*Cannabis Sativa*). Bývají to především sušené listy a květy. Účinné látky obsahují pouze samičí rostliny. Samčí rostliny obsahují THC též, ovšem v menším množství. Psychoaktivní efekty závisí na způsobu přípravy, kvalitě rostliny, velikosti dávky, způsobu aplikace, apod. Účinky se projevují například jako výbavy dávno zapomenutých příběhů, objevují se myšlenky bez zjevných souvislostí. Člověk nedokáže určit jak se dostal od předchozí myšlenky k té další, změněno je vnímání času a někdy i vnímání prostoru. Při velkých dávkách se mohou objevit zrakové i sluchové halucinace. Euforie, nabuzenost, pocit štěstí, veselost, smavost jsou téměř pravidlem. Občas se může objevit v závěrečných stádiích deprese. Impulsivní chování, útlum násilí a agresivity. Marihuana začíná působit po několika minutách při kouření a po asi 40-50 minutách při perorálním užití. Účinek přetrvává po dobu 1-5 hodin. Při perorální užití je účinek delší.

¹⁴⁾ CHMELÍK, J. a kol. Drogová kriminalita, Praha 1999, Ministerstvo vnitra ČR, odbor personální práce a vzdělávání, strana 11-12

¹⁵⁾ BORNÍK, M: Drogy co bychom o nich měli vědět, 80. publikace, vydání 1. Praha 2001. Strana 2-15

TETRAHYDROCANNABINOLS

- Hlavní účinnou látkou v konopí je delta-9-tetrahydrocannabinol.
- Konopí obsahuje asi 60 látek ze skupiny tzv. cannabinolů.
- V organismu se aktivní delta-9-THC rozkládá na dva hlavní metabolity.
 - 11-hydroxy-tetrahydrocannabinol
 - 1-nor-9-carboxy-delta-9-tetrahydrocannabinol

Tyto látky se rozpouštějí v tucích a tedy přetrvávají v organismu i delší dobu.

- Kromě tuků se také rozpouštějí v polárních rozpouštědlech.

1.3.2.1. Hašiš

Pryskyřice z konopí. Sbírá se "hlazením" rostlin. Na rukou se pak vytváří vrstva pryskyřice. Nebo se získává strojově extrakcí s tuky ve vařící vodě a krystalizací. Účinné látky jsou cannabinoly. Je to hnědá až černá hmota. Čím tmavší tím horší z hlediska kvality prožitků. 1.5 cm dlouhý váleček o průměru asi 6 mm by mohl být 1 gram.

Kromě pevné formy existuje hašišový olej, který je silnější. Účinek hašiše se projevuje nutkáním k naprostému klidu s příjemným sněním, zabarveným podle osobnosti. Čas a vztah k okolí je chápán zkresleně, depersonalizace, narušení myšlení (porušení toku asociací, jako by někdo bral myšlenky). Změny zrakového vnímání přecházejí v iluze a (bohaté barevné) pseudohalucinace, nastává porucha prostorového vnímání. Je narušena kritika, dochází k podobnému jednání jako u marihuany.

Smyslové vnímání má zvýšenou intenzitu, člověk vidí to, na co myslí. Záleží na výchozí náladě, dávce a okolí. Většinou se kouří. Do vodní dýmky se nasype až třetina

gramu a na jeden dlouhý zátah se inhaluje. Účinek nastupuje velmi rychle, nejpozději do patnácti minut a trvá asi hodinu. Po třech hodinách se vytrácí. Dalším užitím je nadrobení do normálního tabáku a vytvoření jointu. Při ústním podání je třeba větší dávky. Například 2g. Kvůli nepříjemné chuti se rozmíchává v jogurtu.

Nástup účinků je pozvolnější, ale trvá déle. Účinky hašiše jsou 5 až 8 krát silnější, než u marihuany. Kromě běžných negativních efektů spojených s jeho kouřením (rakovina plic, hrtanu, jazyka, apod.) nejsou známy negativní dopady na zdraví. Může se vyskytnout nevolnost a zvracení.

Není zkřížená tolerance s halucinogeny. Lze kombinovat i s alkoholem, účinky se posilují. Hašiš zesiluje účinky hypnotik, sedativ, ale i budivých aminů. Pro přerušení lze použít trankvilizéry, barbituráty i kávu.¹⁶⁾

1.3.2.2. Hašišový olej

Je hustá, tmavohnědá až černá, lepkavá hmota. I zde je obsah THC vysoký. Může dosahovat až 60% . K dosažení účinku postačí 1-2 kapky, které se smísí s tabákem nebo se nakapou na cigaretu nebo její filtr.

1.3.2.3. Nové studie o škodlivých účincích marihuany

V posledních letech může odborná i laická veřejnost sledovat více či méně ostré diskuse o míře škodlivých účinků konopných drog, především marihuany, a to jak ve sdělovacích prostředcích, tak především na Internetu. Při zneužívání dochází kromě všeobecně známých i k dalším negativním projevům a to,

- ❖ bezprostřední účinky
- ❖ úzkost a panické stavy (platí zejména pro nezkušené uživatele)
- ❖ zhoršení pozornosti, paměti a psychomotorického výkonu během intoxikace

¹⁶⁾BORNÍK, M.: Drogy co bychom o nich měli vědět, 80. publikace, vydání 1. Praha 2001. Strana 2-15

- ❖ zvýšené riziko úrazů, zejména při **řízení motorových vozidel**
- ❖ kombinace THC s alkoholem

U těžkých uživatelů marihuany byly zjištěny zhoršené výsledky v testech paměti, psychomotorické rychlosti a manuální obratnosti až 28 dní po zahájení abstinence. Na rozdíl od často uváděné bagatelizace škodlivosti marihuanového kouře na dýchací ústrojí se však potvrzují obavy kancerogenního vlivu kouření konopí. Dlouhodobé kouření marihuany může vyústit v chronickou bronchitis a rozedmu plic. **Před zhoršenou schopností řídit pod vlivem konopí varují materiály Světové zdravotnické organizace (WHO) s ohledem na vysoký počet zemřelých osob, kteří zavinili dopravní nehodu.** ¹⁷⁾

1.3.3. Halucinogenní houby

Vlna zájmu o psychoaktivní houby se zvedla začátkem minulého století. Díky objeviteli LSD Albertu Hofmannovi byly popsány psychoaktivní látky psilocybin a psilocin, obsažené v lysohlávkách. Začalo experimentování s nimi, které se stalo součástí psychedelického hnutí v 60. letech.

Rizika užívání halucinogenních lze shrnout do několika bodů:

- ❖ Lysohlávky je možno zaměnit s jinými, jedovatými houbami.
- ❖ Sběr a konzumace hub probíhají na vlastní riziko, je nezákonnou činností.
- ❖ Lysohlávky obsahují psilocybin - látku rozšiřující vědomí, jejíž účinky mohou u psychicky labilních nebo jinak indisponovaných jedinců vyvolat vážné problémy.
- ❖ Požití lysohlávek vyvolává dočasné mentální výkyvy a ztrátu prostorového odhadu, což může mít ve spojení řízení vozidla fatální následky.

¹⁷⁾ DERÉ, M.: Nové studie o škodlivých účincích marihuany. Závislost a my. Ústí nad Labem, 2004, č.4, strana 6-8, ISSN 1213-8584

Hlavním rizikem není vznik závislosti jako u jiných drog, ale nebezpečí ztráty kontroly nad vlastním jednáním. Navíc existuje riziko, že halucinace a bludy vyvolané drogou neustoupí ani po odeznění jejího účinku anebo se vracejí.

- ❖ Riziko předávkování (houbičky začínají účinkovat až půl hodiny nebo hodinu po požití) a následné smrti, která může nastat dokonce až tři dny po jejich konzumaci.

18)

1.3.4. LSD (Dietylamid kyseliny lysergové, $C_{11}H_{15}NO_2$)

LSD je nejrozšířenější syntetické psychedelikum, jeden z nejsilnějších halucinogenů. Tato látka, označena jako LSD-25, byla poprvé syntetizována v roce 1938 Albertem Hofmannem ze švýcarské firmy Sandoz, který ji syntetizoval jako v pořadí dvacátý pátý derivát kyseliny lysergové při svých výzkumech psychoaktivních alkaloidů obsažených v námelu.

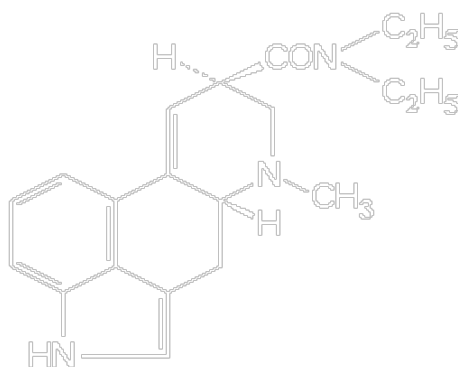
LSD se v současnosti užívá téměř výhradně formou "tripů", což jsou malé papírky o rozměrech zhruba 5×5 milimetrů, napuštěné jeho roztokem. Dávka LSD na jednom tripu je 30 až 100 mikrogramů (gama). Další formy distribuce LSD, užívané zejména v šedesátých letech, jsou tablety, želatina, roztok a krystal (tzv. mikrodot nebo "mikráč"). Pro plný psychedelický zážitek je nutná tzv. "psychedelická dávka", jejíž výše je individuální a pohybuje se okolo 500 gama.

Některé zdroje se zmiňují o tzv. "full-blown" dávce, při které lze z aplikovaného množství získat maximum. Pravděpodobně až 2000 gama (20 až 40 tripů).

Slovo "trip" má v češtině dva významy, jako papírek napuštěný LSD, ale také označení pro zážitky pod vlivem drogy. Molekula LSD je citlivá na světlo a teplo. Rychle se rozkládá.¹⁹⁾

¹⁸⁾ BORNÍK, M: Drogy co bychom o nich měli vědět, 80. publikace, vydání 1. Praha 2001. Strana 2-15

¹⁹⁾ BORNÍK, M: Drogy co bychom o nich měli vědět, 80. publikace, vydání 1. Praha 2001. Strana 2-15

1.3.5. Opiáty

Opiáty neboli narkotika jsou drogy, které utišují bolesti, často způsobí usnutí. Řadíme sem opium, deriváty opia a jeho syntetické náhražky. Přírodní narkotika zahrnují opium (paregoric, parepectolin), morfin (MS-Contin, Roxanol), kodein (Tylenol w/codein, Empirin w/codein, Robitussin AC), a thebain. Polysyntetická narkotika jsou heroin a hydromorfon (Dilaudid). Syntetická narkotika jsou meperidin nebo Pethidin (Demerol, Mepergan), methadon (Dolophin, Methadose), crack a jiné (Darvon, Lomotil).

Používání opiátů vyvolává labilitu nálad, třes, nespavost, dotyčný špatně vypadá, má špatnou výživu. Jsou většinou silně návykové. Při odvykacích příznacích je v popředí neodolatelná touha po látce, objevuje se husí kůže. Poněvadž se zachovávají psychické schopnosti, je vynalézavost při opatřování další dávky velká.²⁰⁾

1.3.5.1. Opium

²⁰⁾ CHMELÍK, J. a kol. Drogová kriminalita, Praha 1999, Ministerstvo vnitra ČR, odbor personální práce a vzdělávání, strana 21-24

Opium je na vzduchu zaschlá mléčná šťáva získaná nařezáním nezralých makovic. Tato šťáva na vzduchu tuhne a hnědne. Na 1 kg opia je potřeba asi 20 000 makovic. Opium je zneužíváno jak kouřením, tak polykáním. Při zneužívání se značně zvyšuje tolerance a proto u toxikomanů vzniká potřeba dávky neustále zvyšovat.

1.3.5.2. *Morfin*

Je to alkaloid opia využívaný v lékařství jako velmi účinné analgetikum proti krutým bolestem. Aplikuje se injekčně. Jde o bílý krystalický prášek hořké chuti, bez zápachu. Účinky po aplikaci nastupují obvykle velmi rychle. Nejprve lehká euforie, později celkový útlum, spavost a ztráta vědomí. Závislost a tolerance se vytváří velmi rychle, což vede opět k rychlému zvyšování dávek.²¹⁾

1.3.5.3. *Kodein*

Bílý krystalický alkaloid získaný z opia. Je méně jedovatý. Používá se k tišení kašle, má analgetické účinky při nitrožilní aplikaci vyvolává velmi rychle závislost stejnou jako morfin. Při odejmutí se objeví abstinenční příznaky, stejné jako u morfinu, ale jsou méně bouřlivé. Mohou však trvat i několik dní.

1.3.5.4. *Heroin (Diacetylmorfin, C₁₇H₁₇NO(C₂H₃O₂)*

Jedná se o derivát morfinu. V podstatě působí jako morfin, stačí pět až desetkrát menší dávka. Do mozku proniká lépe. Působí rychleji, ale jeho účinek je kratší. Po aplikaci působí jednu až sedm hodin, kdy navodí stav obluzení. Dochází k výraznému ovlivnění dechového centra, což může vést až k úmrtí.

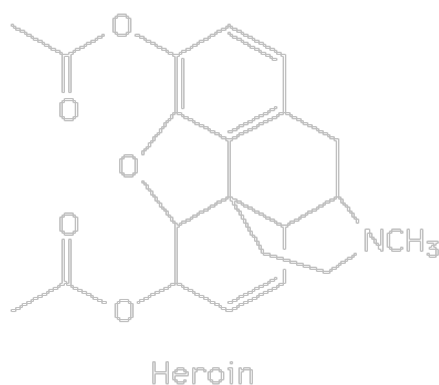
²¹⁾ CHMELÍK, J. a kol. Drogová kriminalita, Praha 1999, Ministerstvo vnitra ČR, odbor personální práce a vzdělávání, strana 21-24

Po požití se zúží zornice a nastane celkový útlum. Tuto nepříznivou skutečnost se toxikomani snaží odstranit tím, že současně kombinují další drogy. S heroinem vezmou např. pervitin nebo kokain. Abstinenční příznaky se projevují ihned po odeznění účinku aplikované dávky.

Dávky se berou několikrát denně. Podle současných cen na trhu potřebuje toxikoman k uspokojení denní potřeby finanční částku až 5000,- Kč. Heroin se zneužívá několika způsoby. Nejčastěji se aplikuje injekčně.

Dealeři jsou většinou i zneuživateli a část si oddělí pro sebe a nahradí něčím jiným. Tím se zvyšuje nejenom váha a cena, ale také riziko pro zneuživatele.

K ředění jsou používány různé látky, např. jedlá soda, omítka naškrábaná ze zdi, cukr, sádra, prací prostředky. Řadíme sem i Braun a Methadon.²²⁾

1.3.6. Látky se stimulačním účinkem

Stimulační látky jsou látky s budivým účinkem. Užívají se k odstranění únavy a k všeobecnému povzbuzení. Ve vyšších dávkách však způsobují silné vzrušení, třes, nespavost, křeče a vedou k velké závislosti.

²²⁾ CHMELÍK, J. a kol. Drogová kriminalita, Praha 1999, Ministerstvo vnitra ČR, odbor personální práce a vzdělávání, strana 21-24

Jedním z negativních účinků může být i vyvolání arytmií srdce, která může vést až k úmrtí. Mezi tyto látky, které jsou zneužívány toxikomany, patří především metamfetamin, kokain, crack, extáze - MDMA.²³⁾

1.3.6.1 Amfetamin

Budivé aminy jsou látky synteticky vyrobené. Amfetamin spatřil světlo světa již v roce 1877. Metamfetamin (pervitin) o rok dříve v roce 1888. psychická závislost a tolerance na látkách typu amfetaminu se vyvíjí rychle a dlouhodobě přetrvává díky silné touze dosáhnout maximální euforie a vzrušení. K dosažení požadovaného účinku musí být množství požadované látky stále zvyšováno. Toxický syndrom, který amfetaminy vyvolávají, je charakterizován hlubokými změnami chování, vizuálními, sluchovými a hmatovými halucinacemi.

Postupně dochází k prohlubování poruchy a příznaky se zvyrazňují. Toxikoman je ve stálém pocitu ohrožení, to ho vede k nenormálnímu jednání, panickým útěkům a zdánlivě sebeobránným útokům. Výhodiskem z této situace může být i sebevražda.²⁴⁾

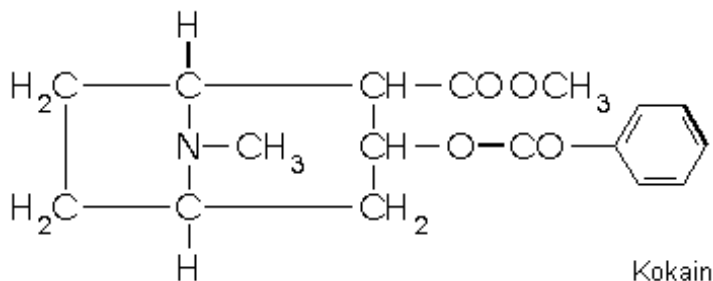
1.3.6.2 Kokain

Klasickou látkou, která bývá používána jako stimulační prostředek, je kokain. Bílá, silně krystalická, práškovitá, poměrně jedovatá hmota, která se získává z listů koky pravé. Je používán ve formě hydrochloridu, který je snadno rozpustný ve vodě. Klasické užívání kokainu vede k silné závislosti zvláště na psychickou složku. Příjemné pseudohalucinace, převážně zrakové, méně sluchové.

Poživatelé jsou velmi druzní. Po delším čase dochází k degeneraci sliznice nosní dutiny, až k jejímu úplnému proděravění, případně i vředům. Zneužívání bývá doprovázeno výtokem z nosu, rozšířenými zornicemi, záchvaty vzteku, kolísáním nálad,

²³⁾ CHMELÍK, J. a kol. Drogová kriminalita, Praha 1999, Ministerstvo vnitra ČR, odbor personální práce a vzdělávání, strana 13-17

větší citlivostí na světlo, spánkem ve dne a bděním v noci. Později nastupuje chraplavý hlas, kašel, krvácivost, tmavý hlen, zácpa, bolesti v krku a záchvaty křečí. Ztráta váhy, problémy s pamětí, pocity pronásledování a sklony k agresivnímu chování.²⁴⁾

1.3.6.3. Extáze (ecstasy – MDMA)

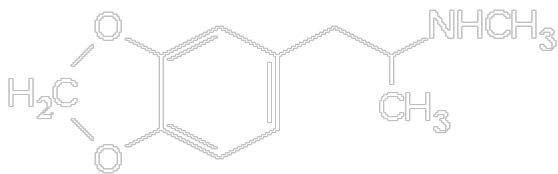
MDMA byla jako účinná látka syntetizována, resp. patentována v roce 1912 firmou Merck jako lék na hubnutí. Extáze svým účinkem spadá na pomezí stimulancí a psychedelik (halucinogenů).

Uživatelé a psychoterapeuti, kteří s MDMA pracovali, ji označují jako empatogen (zvyšuje schopnost vcítit se do druhého). Z hlediska drogového trhu patří látka do skupiny designer drugs (látky, které mají shodný účinek s některou drogou, byly ale vyrobeny tak, aby byly legální).

Chemicky patří mezi fenyletylaminy. Psychotropní látky této skupiny mají 2 základní efekty. Látky nesubstituované na benzenovém kruhu mají obvykle spíše stimulační efekt, látky substituované v poloze 2,4,5 a 3,4,5 se vyznačují efektem psychedelickým. Chemický název je 3,4-metylendioxy-N-metylamfetamin (odtud její zkratka MDMA). Asi největším rizikem této drogy přijetím užívání je **nebezpečí přehřátí!**

Vyřazuje z činnosti tepelnou regulaci organismu. Je potlačeno spojení s pocity tepla a chladu. Člověk se může uvařit (úpal). Bezpodmínečně nutný je dostatečný příjem

tekutin. Toto riziko se může v plné míře projevit na tanečních party, kde se celé hodiny tancuje v horkém prostředí.²⁴⁾

Extáze

1.3.6.4. Crack (krek C₁₇H₂₁NO₄)

Crack je slangový název pro hydrochlorid kokainu, který je při výrobě cracku přeměněn zpět na tzv. "volnou bázi". Nejedná se tedy o novou drogu, ale o látku, která vzniká tepelnou úpravou hydrochloridu kokainu s jedlou sodou a éterem, méně často čpavkem. Název údajně pochází z praskavého zvuku, který vzniká při zahřívání cracku při jeho kouření. Je prodáván ve formě bělavých krystalků.

Aktivním principem cracku je kokain. Crack absorbovaný plicemi působí na CNS (centrální nervový systém) podobně jako kokain. Příznačným a velice nebezpečným rysem cracku je jeho vysoká návykovost. Ve velice krátké době, často po necelých dvou měsících vyvolává silnou fyzickou závislost. Oběti cracku trpí v pokročilejším stádiu přeludy a halucinacemi a vážně se zhoršuje jejich fyzický stav. Hlavním problémem jeho užívání je vysoké nebezpečí předávkování, protože je těžké odhadnout množství aktivních látek v často "řezaném" množství.²⁴⁾

1.4. Zásady bezpečné komunikace s uživateli drog

Nevhodné chování policisty může lehce vyprovokovat konfliktní situaci, která u osoby pod vlivem omamně a psychotropní látky snadno přeroste v agresi. Určit u osoby,

že je pod vlivem omamné a psychotropní látky, není jednoduché, jde vždy o odhad závisící na osobních zkušenostech policisty a úrovni znalosti psychologie. Při typování osoby pod vlivem omamné a psychotropní látky může policista vycházet zejména z fyziognomických znaků, z chování a reakcí osob:

- ❖ výraz očí – nepřítomný pohled, zornice zúžené i v šeru (opiáty) nebo silně rozšířené a nereagující na osvětlení (ostatní drogy),
- ❖ výraz obličeje – krůpěje potu, změny barvy obličeje (zarudlost nebo naopak bledost), dech není cítit po alkoholu,
- ❖ řeč – nesouvislá, setřelá až nesrozumitelná, zadržávání a hledání vhodných výrazu, zvýšená gestikulace a grimasy v obličeji, dýchavičnost. Pod vlivem opiátu pomalá, setřelá, pod vlivem stimulancií naopak zrychlená a zmatená,
- ❖ koordinace pohybu – potácivá chůze, klátivé pohyby (jako u člověka pod vlivem alkoholu),
- ❖ ruce – příznaky jako u roztěkaného člověka, zde je nutno věnovat **zvýšenou pozornost pro zajištění vlastní bezpečnosti** (muže skrývat zbraň, injekční stříkačku apod.),
- ❖ celkové chování – u stimulačních drog hyperaktivita, prudkost a nekoordinovanost pohybu, u opiátu naopak utlumenost, otupělost (**pozor ale na možnost neočekávaného pocitu síly a agresi!**). Všeobecně zvýšená citlivost na podněty z okolí, neklid, nervozita.

Komunikace s toxikomanem není vždy jednoduchá a bez potíží. Muže se vyskytnout rada nepříjemných okolností, kdy je ohrožen policista i toxikoman. S toxikomanem je nutné jednat tak, aby toto jednání nevedlo ke zbytečné fyzické nebo slovní agresi ze strany toxikomana nebo policisty. *Účinnou zbraní je zachovávat klid.*

Obecné zásady:

- ❖ vlastní komunikace musí být velmi obezřetná, výstižná, co nejkratší
- ❖ zabránit zbytečným slovním výměnám
- ❖ je třeba jednat z pozice autority, rázně, ale nikoli agresivně a arogantně
- ❖ intonace hlasu by měla být bez emočního zabarvení, pozor na vlastní neverbální projevy, mohou vyprovokovat agresi
- ❖ nutno udržovat oční kontakt, je třeba jej přerušovat, zbytečně ho neprodlužovat
- ❖ namísto kategorických záporů volit mírnější formu nesouhlasu (bylo by vhodnější..)
- ❖ přizpůsobit rychlost a složitost mluvy stavu a možnostem chápání toxikomana, nereagovat podrážděně na jeho výpady²⁴⁾

1.4.1. Jednání s toxikomanem intoxikovaným opiáty

Toxikoman ovlivněný opiáty bude mluvit pomalu, může mezi řečí usínat nebo může zapomenout znění otázky. Často není schopen běžné reakce, což může někdy vyvolat dojem u policisty, že uvedená osoba nereaguje na jeho pokyny a odmítá spolupracovat.

V těchto případech je nutná trpělivost a klidné jednání.

Potíže nastanou, pokud má toxikoman nedostatek drog a objeví se abstinenční syndrom! tzv. „**abst'ák**“.

Toxikoman se cítí fyzicky velice špatně (nucení na zvracení, pocení, křeče, bolesti svalů a kloubů, výtok z nosu), neochotně komunikuje a může být agresivní. **Nelze poskytovat toxikomanovi k potlačení abstinenčního syndromu drogu, která u něj byla zajištěna, je nutno zavolat lékaře!** Je-li to možné, je vhodná přítomnost lékaře od samého počátku (ten má posoudit i schopnost vyléčení u toxikomana).

1.4.2. Jednání s toxikomanem intoxikovaným stimulačními látkami

²⁴⁾ CHMELÍK, J. a kol. Drogová kriminalita, Praha 1999, Ministerstvo vnitra ČR, odbor personální práce a vzdělávání, strana 64-65

Osoba ovlivněná stimulačními látkami (metamfetaminem, kokainem) je celkově „zrychlená“, mluví rychle, dlouho, odbíhá od tématu a nevydrží stát na jednom místě. **Ze strany policisty je v této situaci nutná vytrvalost, upřesňování otázek a klidné racionální jednání.**

Při komunikaci s toxikomanem si vždy všimněte jakékoliv změny v chování a buďte ve střehu, nikdy nevíte, jak se zachová. Tito lidé mají totiž pod vlivem látky přebytek energie a jsou vysoce aktivní. Zejména u metamfetaminu (pervitinu) existuje velká pravděpodobnost nevypočitatelného jednání a možnost agresivních reakcí. Proto je třeba dodržovat veškeré taktické zásady ze strany policisty.

Toxikoman, který užívá drogy delší dobu, může prožívat stavy, při kterých se cítí ohrožen svým okolím a chová se nepředvídatelně. Objevují se známky paniky a úzkosti, **muže dojít k jednání, které ohrožuje zdraví a život toxikomana a jeho okolí, zejména neočekávaný pokus o útek, výskok z okna, sebepoškození, agrese.** Je-li to možné, je vhodná přítomnost lékaře a velmi klidné jednání.²⁵⁾

1.5. Omamné a psychotropní látky v dopravě – detekce a dokazování

1.5.1. Dva pohledy na detekci a dokazování ovlivnění drogami

Pohled první se může ubírat směrem, ve kterém bude policista nebo jiná oprávněná osoba stále odkázána na vlastní smyslové pozorování například chybného řízení a rozpoznání příznaků. Pak tedy rozpoznání ovlivnění osoby policistou laikem bude muset být postačujícím důvodem k lékařskému vyšetření a odběru vzorků tělních tekutin pro toxikologii. V praxi toto bohužel nefunguje. Správní orgány obcí s rozšířenou působností pak takovéto kauzy přímo bez dalšího dokazování odkládají. Odůvodněním pro odložení věci je strach z podání opravného prostředku podezřelé osoby u správního orgánu Krajského úřadu pro nedostatečně prokázané přestupkové jednání.

Nebo se v dlouhodobé strategii boje proti drogám v silničním provozu bude postupovat cestou druhého možného pohledu a tím bude výraznější snaha o podporu **terénního způsobu detekce** drog policistou.

Tato varianta je důležitá pro zvýraznění důvodného podezření policisty na užití drog při rozhodování o následujícím lékařském odběru vzorků pro toxikologické vyšetření.

1.5.2. Stav vylučující způsobilost k řízení

1.5.2.1. Stav vylučující způsobilost při řízení vozidla či výkonu jiné činnosti osobou pod vlivem alkoholu.

Zákon 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších právních předpisů novelizuje také zákon 140/1961 Sb. (trestní zákon), a to tím, že zavádí nový paragraf trestního zákona – § 201.

Novelizace trestního zákona staví jízdu pod vlivem návykových látek (alkoholu, legálních i nelegálních drog) mezi závažná pochybení s relativně přísnou trestní sazbou. Trestného činu se dopustí nejenom ten, kdo způsobí značnou škodu nebo újmu na zdraví, ale i ten, kdo například řídí automobil ve stavu vylučujícím způsobilost, který si způsobil například požitím alkoholu.

Stav vylučující způsobilost je určován v průběhu vyšetřování znalcem a nelze jej zobecnit. Trestnost podle tohoto ustanovení nastává tehdy, jestliže je pachatel v takovém stavu, který lze hodnotit jako stav vylučující způsobilost. Pokud jde o požití alkoholu, praxe, na základě teoretických i praktických poznatků, se ustálila na hodnotě 1g alkoholu na 1kg krve, ve starší terminologii stav nejméně jednoho promile alkoholu v krvi. Za takové situace klesá možnost soustředění a koordinace pohybů na takovou úroveň, že není bezpečné řídit např. motorové vozidlo, jeřáb, nebo vykonávat jinou činnost, která vyžaduje pozornost a při níž by mohlo dojít k následkům, předvídaným v zákoně.

1.5.2.2. Stav vylučující způsobilost při řízení vozidla či výkonu jiné činnosti osobou pod vlivem omamných a psychotropních látek.

Stupeň ovlivnění řidiče alkoholem je posuzován podle koncentrace alkoholu v jeho krvi. Interpretace krevních hladin je jednodušší a zákonem nebo soudní praxí ve světě jsou jasně nastavena kritéria hodnocení ovlivnění řidiče alkoholem.

Postupovat analogicky při posuzování vlivu omamných a psychotropních látek však není možné a to zejména proto, že metabolismus i účinky jednotlivých drog jsou silně individuální a mechanismus jejich účinku je podstatně složitější než u alkoholu. T těchto důvodů byl výborem České společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie ČSL JEP legislativní zakotvení tzv. analytického principu, podle kterého přítomnost omamné a psychotropní látky či jejich aktivních metabolitů v krvi řidiče prokazuje jeho ovlivnění touto látkou, tedy řízení pod vlivem návykové látky a znamená neschopnost řidiče bezpečně řídit motorové vozidlo. Stejný princip je uplatňován v zemích Evropské unie.

Závěr a zjištění, že koncentrace např. metamfetaminu v organismu řidiče **není slučitelná s bezpečným ovládním řízení motorového vozidla – nestačí pro určení stupně nebezpečnosti jednání řidiče a pro stanovení právní kvalifikace a sankce.** Mezní hranici pro určení rozhraní stavu vylučujícího způsobilost k řízení motorových vozidel nelze z již uvedených důvodů stanovit.

Vzhledem k tomuto odbornému stanovisku soudních lékařů opřenému o dlouhodobé studii by měly orgány moci zákonodárné vzít v potaz již zmíněné legislativní zakotvení Výboru České společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie a celkově ne pouze změnit stávající zákonnou úpravu, ale zcela nově vytvořit speciální paragrafové ustanovení, které by se ve svém procesu zabývalo výhradně sankcemi za jízdu pod vlivem omamných a psychotropních látek.

Pokud nedojde k legislativním úpravám a změnám může být policie vybavena sebelepšími detektory omamných a psychotropních látek, může mít ve svých řadách velké množství dobře vyškolených odborníků, toxikologické laboratoře mohou donekonečna zlepšovat svá odborná vyjádření a znalecké posudky, tak aby vyhověli již tak náročnému dokazování a stejně se nic nezmění.

Správní orgány budou i nadále postupovat v případě správního řízení dle zásady „**in dubio pro reo**“ (v pochybnostech ve prospěch obviněného) ve spojení s presumpcí nevinny. Tuto zásadu je nutné použít vzhledem k tomu, že se díky současné právní kvalifikaci užívá shodného procesního postupu jak pro alkohol, tak i pro omamné a psychotropní látky a to včetně limitního ustanovení o stavu vylučujícím způsobilost. V praxi to znamená, že osoba podezřelá z jízdy pod vlivem omamných a psychotropních látek není sankcionována v obdobném procesním rozpětí jako při jízdě pod vlivem alkoholu. Vzhledem k vysoké nebezpečnosti tohoto jednání pro společnost by měl být tento nedostatek odstraněn.

1.5.3. Specifika práce při detekci drog

Zpoždění za sousedními zeměmi způsobeno faktem, že se Česká republika nezapojila do projektů zaměřených na drogovou problematiku v zemích Evropské unie. Drogy na rozdíl od alkoholové toxikomanie mají zcela odlišné právní prostředí a k jejich detekci jsou nezbytné i rozdílné pomůcky. Těžko spoléhat, že řidič přizná pivo, popřípadě destilát požitý před jízdou, nebo feťák policistovi při silniční kontrole či po dopravní nehodě, že si před jízdou užil zakázanou drogu. **Vše se musí hodnověrně dokázat a zadokumentovat.**

Zjistit zda řidič před jízdou nebo v jejím průběhu požil alkoholické nápoje není pro policistu nijak těžké. Díky již zmíněné Národní strategii boje proti alkoholismu je policista a policie obecně velmi kvalitně vybavena detektory na přítomnost alkoholu v dechu jako například Dräger 7410^{plus}, případně Lion a nakonec i detekčními trubičkami Altest jako nejstarším z vyjmenovaných detektorů.

S psychotropními látkami a návykovými látkami je to však podstatně složitější. V sousedním Německu mohou policisté při orientační zkoušce na přítomnost psychotropní látky nebo jiné návykové látky u řidiče využívat různý biologický materiál dotčených osob – tedy sliny, pot, moč a některé specializované hlídky jsou vybaveny i

prostředky pro odběr krve, u nás jsou orientační testy u řidičů podstatně ztíženy právním prostředím a **zejména absencí detektorů**.

V souladu s právními podmínkami již zmíněných norem probíhalo a probíhá stále u Policie České republiky výběrové řízení pro detekční přístroje, které by měli být v budoucnu používány.

1.5.4. Princip měření drogovými testy

Pro dokazování, že osoba užila drogu, slouží drogové testy. Screeningové testy, mají většinou podobu papírových proužků nebo destiček napuštěných sloučeninami, které reagují s určitou drogou. Testy slouží k rychlému zjištění přítomnosti omamných a psychotropních látek. .

Jejich výhodou je možnost okamžitého zjištění stavu a pak také nižší cena oproti jiným způsobům zjišťování. Tyto testy jsou vhodné i mimo prostředí silniční dopravy například pro různé typy organizací pracujících s dětmi (školy, výchovné ústavy,...), soukromé firmy, ale stejně tak pro rodiče, které mají například podezření, že se jejich dítě mohlo dostat do kontaktu s drogou. Drogové testy lze uplatnit všude, kde je třeba rychle a jednoduše stanovit, zda osoba vzala nebo ne vzala drogu.

Testování přítomnosti drogy je proces, který využívá tělní tekutinu, nebo jiný biologický materiál odebraný od jedince pro zjištění, zda testovaná osoba užila drogu. Tělní tekutinou může být moč, krev nebo sliny nebo biologický materiál vlasy nebo chlupy.

Drogové testy je možné rozdělit do dvou hlavních skupin:

První skupina je obecně známá pro většinu lidí. Tento typ testování vyžaduje, aby testovaná osoba (dárce) poskytla nějakou tělesnou tekutinu nebo vlasy pověřené osobě (zaměstnavatel, doktor, kontrolor, atd.). Zmíněnou tělesnou tekutinou může být vzorek moči, krve nebo slin. Po odebrání vzorku od dárce, je vzorek řádně zapečetěn a odeslán do specializované laboratoře na analýzu. Nevýhodou tohoto typu testování je vysoká

cena za analýzu provedenou v toxikologické laboratoři a také to, že na výsledek je nutné čekat přibližně od 2 do 4 dnů.

Druhou skupinou testů jsou **screeningové testy**. Testy slouží k rychlému zjištění zneužívání drog přímo na místě kontroly. Jejich výraznou výhodou je jednak možnost okamžitého zjištění stavu, výsledek je dostupný během několika minut, a pak také nižší cena oproti předchozímu způsobu testování.

Screeningové drogové testy mají vysokou přesnost a je možné je použít vždy jen pro jedno testování. Existuje jich několik druhů, jednak to jsou testy, které jsou schopny odhalit vždy jen jeden typ drogy, ale existují také tzv. multipanely, které dokáží zjistit až 10 různých druhů drogy při jednom měření.

1.5.5. Jednotlivé typy rychlých screeningových testů

1.5.5.1 Močové drogové testy

Pro provedení testu je zapotřebí vzorek moči. Testovací proužky nebo destičky jsou použity k okamžitému zjištění výsledku. Při provádění testu je vždy nutné striktně dodržovat výrobcem předepsaná pravidla, jinak by mohlo dojít k chybnému stanovení výsledku testu. Pomocí močových testů je možné zjistit například marihuanu až 80 dní zpětně.

1.5.5.2 Vlasové drogové testy

Testování přítomnosti drog z vlasových folikul (váčků) je přesné a je možné pomocí něj zjistit drogu v těle, která byla užita až před šesti měsíci nebo dříve. Jak vlasy rostou, je možné některé drogy zjistit ze střední části vlasu, čím jsou tedy vlasy delší, tím je možné zjistit drogu, která byla užita před delším obdobím. Testování pomocí vlasů se provádí převážně ve specializovaných laboratořích, kde se používá pouze úsek vlasu odebraný přibližně 3 - 5cm od kůže hlavy, což snižuje dobu, do kdy je možné zjistit užití

drogy zhruba na 90 dnů. Někteří lidé se snaží zamezit zjištění drogy v jejich těle tím, že si oholí hlavu, pro test je však možné použít i chlupy z jiných částí těla.

1.5.5.3. Slinové drogové testy

Pro vykonání testu je zapotřebí vzorek slin a je možné zjistit požití drogy během několika předchozích dnů. Výhodou drogových testů založených na vzorku slin je to, že je velmi obtížné jejich falšování nebo podvedení. Další výhodou je relativně snadné odebrání vzorku. Přesnost těchto testů je srovnatelná s močovými testy. **Slinové testy by měla používat například Policie České republiky.**

1.5.5.4. Potové drogové testy

Potové testy mají podobu speciálních náplastí, které se připevní na kůži a po určitou dobu (obvykle 10 - 14 dní) je odebírán pot. Potové testy se využívají téměř výlučně v dětských ochranných zařízeních, sociálních ústavech, drogových léčebnách a podobných zařízeních, kde je nutné kontrolovat zneužívání drog po delší období a kde použití močových testů není praktické.

Náplasti mají bezpečnostní mechanismy proti nepovolenému odstranění a poté opětovnému nasazení. Pouze pověřená osoba může na konci kontrolovaného období odstranit náplast a provést test, zda během tohoto období testovaná osoba neužívala drogy.²⁵⁾

1.5.6. Detekční doby jednotlivých drog

Testování přítomnosti drogy v těle pomocí krve, močí, slin nebo jiných metod slouží pouze pro určení, zda je v době provádění testu určitý typ drogy obsažen v těle testované osoby.

²⁵⁾ <http://www.zdravi-cz.eu/testovani-pritomnosti-drog.php>

Stejně jako každá droga zůstává v těle různě dlouhou dobu, tak vliv na tuto dobu mají také fyziologické vlastnosti člověka. Mezi hlavní parametry patří věk, pohlaví, váha, podíl tělesného tuku, rychlost metabolismu, celkové zdraví, množství užití drogy a doba, během které byla tato droga požitá. Proto nelze nikdy stanovit přesný čas, kdy byla droga konzumovaná.

Níže uvedená tabulka uvádí průměrné doby nejčastěji užívaných drog, kdy je možné drogu detekovat pomocí drogového testu.

Droga	Minimální doba	Maximální doba
<i>Cannabinoidy</i>		
THC, Hašiš, Marihuana	6-18 hodin	Občasné užívání: až 10 dní Pravidelné užívání: 30 dní a déle
<i>Halucinogeny (Psychodelika)</i>		
LSD	2 hodiny	1-4 dny
Psilocybin (Lysohlávky)	2 hodiny	1-3 dny
Extáze (MDMA)	1 hodina	2-3 dny
Meskalin	1-2 hodiny	2-4 dny
<i>Opiáty</i>		
Heroin, Morfin, Kodein	2 hodiny	2-3 dny
Methadon	2 hodiny	2-6 dní
Oxykodon	1 hodina	1-2 dny
<i>Psychofarmaka</i>		
Barbituráty	2-4 hodiny	Krátce působící typy (Alphenal, Amobarbital, Allobarbital, Butethal, Secobarbital): 1-4 dny Dlouze působící typy (Phenobarbital, Barbital): 2-3 týdny a více
Benzodiazepiny	2-7 hodin	Občasné užívání: až 3 dny Pravidelné užívání: 4-6 týdnů
Rohypnol	1 hodina	8 hodin a méně
<i>Stimulační drogy</i>		
Kokain	1-4 hodiny	2-4 dny
Pervitin (Metamfetamin)	1-3 hodiny	2-4 dny
Amfetaminy	2-7 hodin	2-4 dny
<i>Ostatní drogy</i>		
Anabolické steroidy	4-6 hodin	Požítí ústy: 2-3 týdny Nitrožilní požití: 1-3 měsíce (Naldrolen až 8 měsíců a více)

<http://www.zdravi-cz.eu/testovani-pritomnosti-drog.php>

Drogové testy neslouží pro stanovení času, kdy byla droga užita, ale pouze pro zjištění, zda je v době testu přítomna droga v těle.

1.5.7. Specifika práce při dokazování drog u řidičů a ostatních účastníků silničního provozu na území okresu Prachatice

Region Prachatice je příhraničním okresem, kterým řada řidičů pouze projíždí. Zásadním prvkem, který je přímou součástí struktury široké motoristické veřejnosti jsou řidiči, cizí státní příslušnosti. Okres Prachatice přímo sousedí s Německem a Rakouskem. Proto se namátkové silniční kontroly zabývající se drogovou problematikou nebudou týkat výhradně českých řidičů. Omamné a psychotropní látky užívané řidiči před a nebo v průběhu jízdy, nejsou současným problémem jen České republiky. Tuto skutečnost dokazují zahraniční studie. V rámci projektů zabývajících se drogovou problematikou v dopravě byl uskutečněn Evropskou unií projekt pod názvem IMMORTAL (Impaired Motorists Methods of Roadside Testing and Assessment for licensing), kde bylo provedeno celkem 1.396 testů slin řidičů. Z celkového počtu testů slin řidičů byla v 16,8 % zjištěna přítomnost nejméně jedné drogy. Ve studii byly použity metody které můžou odhalit až 49 různých drog.

Mezi nejčastěji identifikovanou drogou byla tak zvaná extáze (MDMA). Dále bylo zjištěno velké množství řidičů, jejichž vzorek obsahoval více druhů drog.²⁶⁾ Připomínka projektů Evropské unie pouze potvrzuje domněnku, že je třeba věnovat pozornost všem řidičům stejně. Toto se jeví z pohledu praxe jako problém, protože jazyková vybavenost policistů jak dopravní, tak pořádkové policie u Okresního ředitelství Policie ČR v

²⁶⁾ Měsíčník Policista 4/2006, článek Nebezpečný řidič, str. 3, Praha, Ministerstvo vnitra ČR, odbor prevence kriminality.

Prachaticích je na velmi nízké úrovni. Nicméně i v tomto pohledu se snaží management ředitelství situaci změnit vysláním policistů do jazykových škol.

Při vzájemném srovnání jednotlivých druhů detektorů drog z několika úhlů pohledu, kterými může být cena, dostupnost, manipulovatelnost a věrohodnost výsledku z pohledu praxe jeví se slinné testy jako ty nejlepší. Okresní ředitelství Policie ČR, služba dopravní policie tento dostala na testování tento druh detektorů.

Služba dopravní policie v Prachaticích získala v měsíci listopadu 2006 prvních 25 kusů těchto testovacích prostředků. Problémem je skutečnost, že nadřízené složky zejména pak Policejní prezidium, Ředitelství služby dopravní policie v Praze prostřednictvím svých jednotlivých krajských správ nezorganizovalo praktické školení, jak vlastně s těmito testery zacházet. V současné době, pokud bude chtít policista umět s těmito prostředky zacházet musí si užítí nastudovat z obsáhlého návodu dodávaného výrobcem. Návod by měl sloužit pouze jako vodítko, ale praktická zkušenost předaná odborníkem jím nemůže být nikdy nahrazena.

Pozitivní drogový nález v testu u řidiče motorového vozidla je obligatorně spojen se zadržením řidičského průkazu a tím pádem dochází ze strany policisty k výraznému zásahu do práv a svobod řidiče. Proto je nezbytné provedení kvalitního školení osob, které budou testy provádět v rámci silničních kontrol.

1.5.8. Tester DRUGWIPE 5 používaný (testovaný) v podmínkách služby dopravní policie Prachatice.

DrugWipe odhaluje a identifikuje narkotika a substance v závislosti na množství zanechaných stop. DrugWipe je dostupný ve čtyřech verzích, k odhalování opiátu, kokainu, konopí, nebo amfetaminu a podobných substancí. Jedná se test s vysokým stupněm přesnosti a nezávadnosti, který využívá nejnovější poznatky v oblasti imunologie a chemie.

Pro orientační zkoušku není nutné v rámci silniční kontroly provádět odběr tělních tekutin od kontrolované osoby. Odběr je prováděn přiložením testovacího proužku na pokožku obličeje nebo v podpaží testované osoby, ale úplně ideální je odběr slin.

Podezření ze zneužití drog je tak prokázáno rychle spolehlivě. Bez zásahu do tělesné integrity člověka. Služba dopravní policie v Prachaticích byla jednorázově vybavena typem DrugWipe 5, typ CF 1000, který je schopen detekce pěti druhů drog marihuany, amfetaminu, kokainu, opiátů a metamfetaminu.²⁷⁾ K používání testerů nebyl dosud nikdo proškolen.

1.5.8.1. Další typy testerů DrugWipe.

❖ DrugWipe II Single test k detekci jedné drogy

CF0100 pro marihuanu

CF0200 pro amfetaminy a metamfetaminy (extázi)

CF0300 pro opiáty

CF0400 pro kokain

CF0500 pro benzodiazepam

❖ DrugWipe II Twin test k detekci dvou drog

CF0700 pro marihuanu a amfetaminy

CF0800 pro opiáty a kokain

1.6. Zkušenosti z používání testerů DrugWipe u Okresního ředitelství policie v Prachaticích.

V současnosti bylo z celkového počtu 25-ti kusů drogových testů DrugWipe 5 využito celkem 5 kusů. V období od listopadu 2006 až do dubna 2007 byli dva testy znehodnoceny při služební poradě policistů v rámci nácviku a předvádění manipulace s testerem. Další 3 kusy byli použity v běžném výkonu služby v rámci výkonu dohledu nad silničním provozem, s negativním výsledkem. Použití testerů při silniční kontrole bylo provedeno s cílem v praxi ověřit reakce řidičů na nový prvek kontrol. Informace o drogových testech se také rozšířila i mezi cílovou skupinu mladých řidičů. K dalšímu

²⁷⁾<http://www.krimiltsezam.cz/index.php?menu=93&zobrazdetail1=1&iddetailproduktu=487>

použití testerů v rámci výkonu služby nebyla dosud příležitost. Vzhledem k popsaným skutečnostem nelze tedy v rámci nasazení těchto prostředků v Prachaticích plnohodnotně sdělit negativa či pozitiva v používání testerů DrugWipe při dohledu na silniční provoz v okrese Prachatice.

1.6.1. Zkušenosti z používání testerů DrugWipe u jiných útvarů Policie ČR.

V polovině roku 2005 byli testery DrugWipe v rámci výběrového řízení v počtu 50-ti kusů rozděleny u Policie České republiky, Správy Severočeského kraje se sídlem v Ústí nad Labem. Zmíněná policejní správa je přerozdělila mezi své dva základní útvary, v obou případech se jednalo o službu dopravní policie. Ještě před zahájením používáním byli všichni policisté, kteří byli určeni k práci s testery proškoleni pracovníky Masarykovy nemocnice Ústí nad Labem z toxikologického oddělení. Policisté byli proškoleni k detekci příznaků užití drogy, tak aby nasazení testeru DrugWipe bylo opřeno o předběžné laické pozorování možných příznaků a detektory nebyly spotřebovány bez příčiny.²⁸⁾

Policisté kteří mohli s testery samostatně pracovat jejich použitelnost zhodnotili v podstatě pozitivně s tím, že užití testerů v budoucnosti rozhodně nepodceňují. Jedinou praktickou připomínkou byl fakt, že pro výkon služby je dobré používat testery kombinující detekci na několik drog najednou.

Z uvedeného vyplývá, že pro masovější použití testerů DrugWipe jsou nejvhodnější ty typy slinných testerů, které detekují více drog najednou, tedy model DrugWipe 5. Tímto modelem v současné době disponuje služba dopravní policie v Prachaticích.

2. Cíl práce a hypotéza

2.1. Cíl práce

²⁸⁾ UŠÁK, J.: Testování detektoru drog DrugWipe, Závislost a my. Ústí nad Labem: květen 2006, strana 10, ISSN 1213-8584

Cílem této práce je stanovit pro policejní práci v podmínkách Okresního ředitelství Policie České republiky v Prachaticích vhodný detekční prostředek pro terénní detekci omamných a psychotropních látek. Dále na základě zkušeností z praxe poukázat na celkový stav represivního systému v rámci poje s drogovou problematikou v silniční dopravě. A pokusit se přispět k vytvoření pomůcky pro zefektivnění práce policie při dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu. Na základě shromážděných údajů vytvořit metodickou pomůcku s využitím pro všechny výkonné složky vykonávající práci přímé bezpečnostní povahy s platností nejméně po dobu vytvoření interního aktu řízení platného celorepublikově.

2.2. Hypotéza

V rámci výkonu služby dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu jsou proškolenými policisty používány detektory ke zjišťování přítomnosti alkoholu v dechu řidičů silničních motorových vozidel. Alkohol je nejčastěji zneužívanou návykovou látkou před nebo při řízení motorových vozidel. Zdravotní i společenské problémy způsobené alkoholem jsou dobře zmapovány. Detekce alkoholu v krvi či dechu řidičů je rutinní záležitostí a interpretace krevních hladin je jednodušší.

Kontrola přítomnosti omamných a psychotropních látek se prakticky neprovádí, protože až na výjimky zcela absentují detektory omamných a psychotropních látek. Přičemž jejich absence je na základě platné legislativy nepřipustná. Tato práce by měla stanovit vhodný detektor omamných a psychotropních látek a metodiku postup práce s ním.

3. Metodika

3.1. Metodický postup

Prostudování již platné účinné legislativy, vnitřních předpisů a dostupné odborné literatury s využitím praktických zkušeností vytvořit metodický návod reálně použitelný

v uceleném souboru ostatních návodů a pomůcek při boji s drogovou problematikou v silniční dopravě.

3.1.1. Návrh metodického pokynu k zajištění jednotného postupu práce s detektory omamných a psychotropních látek podmínkách služby dopravní policie Okresního ředitelství Policie České republiky v Prachaticích.

3.1.1.1 Úvodní ustanovení metodického pokynu.

Čl. 1) Toxikomanií se pro účely tohoto metodického pokynu (dále jen "pokyn") rozumí stav periodické nebo chronické intoxikace, která škodí jedinci i společnosti a je vyvolána opakovaným užíváním alkoholu, návykové látky nebo jedu, a často je spojená s nutností zvyšovat její dávku pro dosažení stejného účinku (dále jen "tolerance"), nebo k potlačení abstinenčních příznaků

Čl. 2) Návykovou látku se pro účely tohoto pokynu rozumí alkohol, omamné látky, psychotropní látky a ostatní látky způsobilé nepříznivě ovlivnit psychiku člověka nebo jeho ovládací nebo rozpoznávací schopnosti nebo sociální chování.

Čl. 3) Nealkoholovou toxikomanií se pro účely tohoto pokynu rozumí jakákoliv forma zneužívání návykových látek s výjimkou alkoholu.

Čl. 4) Toxikomanem se pro účely tohoto pokynu rozumí osoba závislá na návykových látkách nebo osoba zneužívající návykové látky.

Čl. 5) Omamnými a psychotropními látkami, prekursory, přípravky obsahujícími omamnou nebo psychotropní látku a jedy (dále jen "vyjmenované látky") ve smyslu § 187, § 187a a § 188 trestního zákona se rozumí pouze látky taxativně uvedené ve zvláštních předpisech. 5)

3.1.1.2. *Přestupky a trestné činy spáchané v souvislosti s toxikomanií.*

Čl. 6) Pro řízení o přestupcích je věcná příslušnost orgánů Policie České republiky upravena ustanovením § 52 a 86 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Orgány Policie České republiky provádí nezbytná šetření 7) u přestupků

- proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 zákona č. 200/1990 Sb.,
- na úseku zdravotnictví podle § 29 odst. 1 písm. e,g) zákona č. 200/1990 Sb.,
- na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi podle § 30 odst. 1 písm. d) až j) zákona č. 200/1990 Sb.

Čl. 7) Policie České republiky odhaluje mimo jiné trestné činy a zjišťuje pachatele

- nedovolené výroby a držení vyjmenovaných látek a předmětů určených k nedovolené výrobě vyjmenovaných látek podle ustanovení §§ 187, 187a a §188 trestního zákona – šíření toxikománie podle ustanovení § 188a trestního zákona,
- ohrožení pod vlivem návykové látky podle ustanovení § 201 trestního zákona,
- opilství podle ustanovení § 201a trestního zákona,
- podávání alkoholických nápojů mládeži podle ustanovení § 218 trestního zákona,
- podávání anabolických látek mládeži podle § 218a trestního zákona,
- maření způsobilosti k službě podle § 266 trestního zákona.

3.1.1.3. Dělení omamných a psychotropních látek pro potřeby metodického pokynu.

Čl. 8) Návykové látky se rozdělují podle typu závislosti v souvislosti s mezinárodní klasifikací nemocí na,

- látky typu morfinu (některé alkaloidy opia a syntetické a polysyntetické deriváty morfinu a kodeinu, např. heroin, methadon, Dolsin, roztok "Brown"); jedná se o silná analgetika, působí narkoticky, vyvolávají silnou psychickou závislost, rychlý vývoj fyzické závislosti a nárůst tolerance,

- kokain (např. kokové listy a hydrochlorid kokainu - crack); vyvolává silný povzbudivý účinek a velmi silnou psychickou závislost,

- kanabis (hašiš, konopí - marihuana); vyvolávají psychickou závislost, fyzická závislost a tolerance nebyly zjištěny,

- psychostimulancia především typu amfetaminu a léčiva tyto látky obsahující (např. Pervitin, Fenmetrazin, efedrin) a látky typu "extáze" např. MDMA, MDEA, MDA); silně stimulují centrální nervovou soustavu, vzniká výrazná psychická závislost, tolerance se projevuje formou častější aplikace,

- halucinogeny (např. LSD a jeho deriváty, meskalin obsažený v mexických kaktusech), psilocybin a přírodní produkty psilocybin obsahující - houby druhu lysohlávka, halucinogenní rostliny - durman); psychická závislost je rozdílná podle druhu aplikované látky, fyzická závislost nebyla zjištěna, tolerance se postupně vyvíjí,

- prchavé syntetické látky (např. inhalace výparů z organických rozpouštědel, lepidel a čisticích prostředků); vyvolávají psychickou závislost, mají narkotické účinky,

- alkohol a kombinace různých látek a kombinace látek s alkoholem.

3.1.1.4. Postup při provádění testu u kontrolované osoby v rámci silniční kontroly popřípadě dopravní nehody, nebo při podezření u jiného protiprávního jednání osoby.

Čl. 9) Manipulace s testerem DrugWipe všech typových značek,

- policista je povinen dodržet všechny podmínky použití testeru, včetně teplotního rozhraní doporučeného výrobcem, v případě potřeby v zimě provádět stěry ve služebním vozidle,

- policista smí balení testeru otevírat pouze v přítomnosti zkoumané osoby a za přítomnosti svědka (druhého člena hlídky, příslušníka HZS, zdravotnického personálu apod.) tak, aby byla eliminována pochybnost o neporušenosti obalu nebo uplynutí expirační doby testeru,

- policista je povinen pokud to povaha služebního zákroku, nebo úkonu dovoluje zadokumentovat jednání s testovanou osobou a průběh testu zaznamenat na vhodné záznamové zařízení, nejlépe videokameru, (pokud je jí hlídka vybavena),

- policista nesmí tester použít podruhé, užitý tester a jeho obal jsou biologickým odpadem,

Čl. 10) Důvody k použití testeru policejním orgánem,

- u řidiče jsou pozorovány reakce a projevují se příznaky užití drogy (dle školení specialistou – lékařem),

- při doznání kontrolované osoby, že před jízdou požila omamné a psychotropní látky,

- je-li důvodné podezření ze spáchání přestupku nebo zavinění dopravní nehody (v případě dopravní nehody by bylo dobré tuto povinnost obligatorně nařídit),
- při výkonu služby přímé bezpečnostní povahy nebo policejní akce, kde je předpoklad užívání drog ve zvýšené míře,

Čl. 11) Činnost policisty na místě kontroly při pozitivním výsledku testu,

- policista po pozitivním výsledku stěru vyzve kontrolovanou osobu k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem tělních tekutin ve zdravotnickém zařízení,
- policista nenařídí lékařské vyšetření spojené s odběrem krve v případě pozitivního stěru v případě, že by toto nařízení mohlo být spojeno s nebezpečím pro život a zdraví kontrolované osoby (např. tělesný stav po dopravní nehodě),
- policista v případě odmítnutí stěru kontrolovanou osobou tuto poučí o právních důsledcích odmítnutí,
- policista po pozitivním stěru v případě odmítnutí lékařského vyšetření spojeného s odběrem tělních tekutin kontrolovanou osobou, tuto poučí o právních důsledcích odmítnutí,

Čl. 12) Další činnost policisty na místě kontroly při pozitivním výsledku stěru,

- policista vyhotoví oznámení o přestupku s podrobným popisem a uvedením vlastního zjištění příznaků vlivu drogy na podezřelou osobu, použití dokumentační techniky, použití výzvy, případných svědků protiprávního jednání a způsob poučení podezřelé osoby,

- policista dále vyhotoví žádost o toxikologické a lékařském vyšetření osoby podezřelé z ovlivnění návykovou látkou, (viz. příloha č.1)
- policista podezřelé osobě (řidiči motorového vozidla) průkazně zakáže další jízdu s vozidlem, nebo podle zvláštního právního předpisu užije technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla,
- policista po pozitivním stěru u řidiče tomuto zadrží podle zvláštního právního předpisu řidičský průkaz,

Čl. 13) Činnost policisty po návratu na základní útvar,

- policista po návratu na základní útvar jakmile to okolností služebního zákroku dovolí vyhotoví podrobný úřední záznam o průběhu vlastní reakce testeru DrugWipe, včetně popisu podmínek za nich byl užit, výsledek zákroku a učiněná opatření,
- policista dále vyhotoví protokol o odběru, pohybu a uskladnění biologického vzorku viz. příloha č.2, který v jednom vyhotovení přiloží do spisového materiálu a ve druhém vyhotovení ponechá u biologického vzorku,
- policista nejpozději následující pracovní den po pozitivním stěru oznámí podle zvláštního právního předpisu přešupek správnímu orgánu příslušné obce s rozšířenou působností s návrhem na převzetí soudního znalce z oboru toxikologie ke zpracování znaleckého posudku,
- policista postoupí v příloze spisového materiálu tester s pozitivním výsledkem k dalšímu využití,

Čl. 14) Návrh otázek pro toxikologickou laboratoř,

- potvrdit a případně upřesnit nález z tělních tekutin
- posoudit do jaké míry byla zjištěnými látkami u podezřelého ovlivněna jeho schopnost k řízení motorových vozidel,

3.1.1.5 Závěrečné ustanovení metodického pokynu.

Čl. 15) Závěrečné ustanovení,

- Metodický návod k postupu při pozitivním zjištění užití omamné a psychotropní látky účastníkem silničního provozu pomocí testeru DrugWipe je vydán z důvodu absence oficiálního postupu při kontrolách drog v silničním provozu.
- Metodický návod je vydán jako prozatímní v rámci zkušebního provozu testerů.

4. Využití metodického pokynu v praxi

4.1.1 Metodický pokyn jako terénní pomůcka

Vzhledem k absenci oficiálních interních aktů řízení zabývajících se problematikou drogových testerů a velké roztříštěnosti právních norem, které se touto problematikou zabývají, mohl by tento metodický čili nikoliv závazný pokyn přispět ke sjednocení informací do jedné pomůcky a tím ke zpřehlednění problematiky a masivnějšímu nasazování testerů v běžném výkonu služby nejen dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu. Metodický pokyn by měl být služební pomůckou, kde bude podrobně a přehledně uveden celý postup zacházení s testery, dále zde bude jasně definováno právní rozhraní této problematiky a popsány klinické příznaky nejčastěji užívaných omamných a psychotropních látek.

5. Diskuse

V předložené bakalářské práci je zmíněn právní stav a technické vybavení Policie ČR v rámci silničních kontrol zaměřených na kontrolu zákazu užívání omamných a psychotropních látek před a při řízení motorového vozidla. Potvrzuje se tak nutnost dovybavení hlídek Policie ČR potřebnými testery. Legislativní změny zákona ve kterém by byli zapracovány závěry České společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie se rovněž nepřipravují. Kvalitní detekce omamných a psychotropních látek je nezbytná již v rámci provádění prvotních úkonů na místě kontroly. V opačném případě, když nebudou kontrolní orgány disponovat kvalitními detektory, budou přibývat na pozemních komunikacích řidiči nedodržující zákaz řízení vozidla pod vlivem návykové látky s vědomím, že nemohou být nikým kontrolováni. Policie České republiky bude odkázána na nahodilá zjištění ovlivnění řidiče návykovou látkou.

Proces dokazování ovlivnění omamnými a psychotropními látkami je složitý proces. Současný stav dokazování je komplikovaný o problém nedostatku finančních prostředků vyčleněných Ministerstvem vnitra České republiky pro Policii České republiky do rozpočtové kapitoly ze které jsou hrazeny znalecké posudky. Z dosavadní praxe také vyplývá, že je nutné lépe koordinovat činnost Policie České republiky, územních středisek záchranné služby a biolaboratoří na úrovni okresní nemocnice.

Řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu nebo omamné a psychotropní látky je závažný celospolečenský problém. Zákon kvalifikuje takové jednání jako porušení důležité povinnosti. Testery omamných a psychotropních látek jsou používány jen výjimečně službou dopravní policie, pořádková policie je nemá ve výbavě vůbec. Ovlivnění řidiče omamnými a psychotropními látkami při řízení motorového vozidla je zcela běžným jevem.

Součástí této práce je ukázka detektoru DrugWipe s popisem jeho užití a vyobrazením výsledku měření, tak jak je používán ostatními policejními sbory okolních států evropského společenství. Uvedené detektory byly poprvé představeny na semináři

Policie ČR, Národní protidrogové centrály pořádaném Policejním prezidiem v roce 2006. Od listopadu 2006 jsou testery DrugWipe 5 testovány u oddělení služby dopravní policie, Okresního ředitelství Policie ČR v Prachaticích.

6. Závěr

Předložena bakalářská práce upozorňuje na skutečnost, že omamné a psychotropní látky jsou pro silniční dopravu hrozbou. Jejich nebezpečnost spočívá v jejich latentnosti pro okolí. Pokud se nejedná o osobu v terminálním stadiu závislosti jsou příznaky užívání drog pro okolí téměř nepozorovatelné, dále ve velké účinnosti na organismus a značné časové působnosti po požití.

Detekce ovlivnění drogami je v laických podmínkách téměř nemožná. U alkoholu je možné kontrolní testování provádět i doma.

Obsahem předložené bakalářské práce je i metodický návod používání drogového testeru DrugWipe 5. Tento metodický návod by mohl přispět po začlenění do souboru již užívaných pomůcek k lepší orientaci kontrolních orgánů při namátkových kontrolách.

7. Seznam použitých zdrojů

1. TYLER, A.: Drogy v ulicích , mýty – fakta – rady, Praha: nakl.Ivo Železný, 2000 strana 408
2. Vyhl. FMV č. 100/1975 Sb. , o pravidlech silničního provozu, § 4 odst. 2,3 základní povinnosti řidiče
3. Vyhl. FMV č. 99/1989 Sb. , o pravidlech silničního provozu, § 5, § 5, odst. 2 písm. c) základní povinnosti
4. Zákon ČNR č. 37/1989 Sb. , o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomániemi, §6
5. Zákon SNR č. 46/1989 Sb. , o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomániemi, §6
6. CHMELÍK, J.: Vyšetřování silničních dopravních nehod, Praha, MV ČR – odbor personální práce a vzdělávání, 1998, strana 3
7. Zákon č. 361/2000 Sb. , o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, § 5 odst. 1, písm. f), § 5 odst. 2
8. LEITNER, M. a kol.: Komentář zákona o provozu na pozemních komunikacích, 3. přepracované vydání, nakl. Linde 2006, strana 69-70
9. Zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů..
10. Zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii
11. Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách
12. Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon
13. Zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád
14. Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích
15. Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích
16. Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů.

17. CHMELÍK, J. a kol.: Drogová kriminalita, Praha 1999, Ministerstvo vnitra ČR, odbor personální práce a vzdělávání, strana 11-12
18. BORNÍK, M.: Drogy co bychom o nich měli vědět, 80. publikace, vydání 1. Praha 2001. Strana 2-15
19. DERÉ, M.: Nové studie o škodlivých účincích marihuany. Závislost a my. Ústí nad Labem, 2004, č.4, strana 6-8
20. Měsíčník Policista 4/2006, článek Nebezpečný řidič, str. 3, Praha, Ministerstvo vnitra ČR, odbor prevence kriminality.
21. <http://www.krimiltsezam.cz/index.php?menu=93&zobrazdetail1=1&iddetailproduktu=487>
22. UŠÁK, J.: Testování detektoru drog DrugWipe, Závislost a my. Ústí nad Labem: květen 2006, strana 10
23. DĚDIČOVÁ, M.: Znalecký posudek v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, číslo 1352/2006, 3 SLO, NsP České Budějovice
24. ANTL, M.: Problémy justice v protidrogové politice. Bulletin národní protidrogové centrály. Praha: 2001, roč 7, č.2, strana 5-8
25. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
26. Zákon č. 361/2003 Sb. , o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů
27. Závazný pokyn policejního prezidenta číslo 118/2005, kterým se upravuje činnost služby dopravní policie při dohledu na silniční provoz
28. Závazný pokyn policejního prezidenta číslo 12/1999, kterým se upravuje postup příslušníků Policie České republiky při odhalování protiprávních jednání v souvislosti s toxikománií
29. <http://www.rect.muni.cz/drogy/PO>
30. <http://www.zdravi-cz.eu/testovani-pritomnosti-drog.php>

8. Klíčová slova

Toxikoman

Toxikománie

Omamné a psychotropní látky

Detektor

Tester

Metodický pokyn

Společenská nebezpečnost

Policie České republiky

9. Přílohy

9.1. Seznam příloh

- Žádost o lékařské a toxikologické vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou.
- Protokol o odběru, pohybu a uskladnění biologického vzorku
- Návod na použití rychlých drogových testů DrugWipe

Příloha č. 1

Žádost o lékařské a toxikologické vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou (NL):

A) VYPLNÍ ŽADATEL

Jméno a příjmení rodné číslo zdravotní pojišťovna st. příslušnost

.....

Bydliště Zaměstnavatel Povolání

Důvod vyšetření, Doba deliktu

Udává požití NL vč., alkoholu před deliktem ano/ne druh NL

Udává požití NL vč., alkoholu po deliktu ano/ne druh NL

B) VYPLNÍ LÉKAŘ PROVÁDĚJÍCÍ VYŠETŘENÍ

Lékařské vyšetření započato dne..... v čase

Anamnéza:

Užívá léky, jaké, od kdy, dávkování, poslední dávka:

Substituční program / methadon, subutex apod./: ANO - NE

Od kdy užívá alkohol nebo jiné drogy, jaké, kdy naposled:

.....

Nemoc ano /ne, jaká:.....

Těl. hmotnost, výška, teplota, puls, pocení, křeče, zvracení, pach dechu

.....

Vědomí: jasné, otupělé, somnolence, bezvědomí, desorientace, halucinace

Chování: zdvořilé, dysforické, exaltované, překotné, neklidné agresivní

Nálada: normální, depresivní, euforická, labilní, přiléhavá, nepřiléhavá situaci

Řeč: normální, nesouvislá, špatná artikulace, mnohomluvnost

Zornice: střední, široké, úzké **Z. po osvětlení:** střední, široké, úzké

Spojivky: normální edematózní zarudlé bledé

Nosní přepážka: normální, zarudlá, vřed, perforace

Nystagmus, chůze jistá, kolísavá, padá, nemožná

Stoj o jedné noze pokus prst - nos Rhombert , předklon - záklon

Nález poranění, vpichu, čerstvé, starší, jizvy:

Abstinenční příznaky:

Odběr krve (2x10 ml) proveden dne..... hod..... min.....
k dezinfekci kůže bylo použito:

Odběr moče (50 ml) proveden dnehodmin.....

Odběru krve přítomen:Odběru moče přítomen:.....

Jiný odběr (například vlasy):.....

Vyjádření lékaře : osoba je -- není schopna procesních úkonu

Doba ukončení vyšetření:

Razítko zařízení, jmenovka a podpis lékaře

kde bylo vyšetření a odběry provedeny:

C) VYPLNÍ SOUDNĚ TOXIKOLOGICKÁ LABORATOŘ

Datum doručení vzorku:

Druhy převzatých vzorku, množství:

Poznámky:

Vzorky převzal (jméno, podpis, razítko)

Razítko žadatele, jméno, ČOZ a podpis zodpovědné osoby

Datum:Číslo jednací

Příloha č. 2

Policejní útvar (razítko)

Číslo jednací: Datum

Vyšetřovaná osoba:

Protokol o odběru, pohybu a uskladnění biologického vzorku

Datum a čas odběru:

Druh a objem vzorku:

Kde byl vzorek odebrán:

Kým byl vzorek odebrán:

Prvá přebírající osoba: a čas:

Druhá přebírající osoba: a čas:

Třetí přebírající osoba: a čas:

Pozn. o uskladnění (°C), v temnu aj. před předáním na toxikologii

.....

.....

NÁVOD K POUŽITÍ RYCHLÝCH DROGOVÝCH TESTŮ *DRUGWIPE*

POŽITÍ DROGY...

.....BĚHEM 1-4 HODIN POT

.....DO 1 HODINY SLINY

1. ODDĚLIT STĚROVÝ PANEĽ

STĚROVÝ ČTVEREČEK
SAVÝ PROUŽEK
TEST. PANEL OKÉNKO
NÁDOBKA S RYSKOU

STĚROVÝ ČTVEREČEK NAVLHČIT VODOU

2. MÍRNÝM TLAKEM PROVĚST STĚR

3. STĚROVÝ PANEĽ VLOŽIT ZPĚT

4. NAPLNIT NÁDRŽKU VODOU K RYSCE

5. SAVÝ PROUŽEK PONOŘIT DO NÁDOBKY NA 10 - 15 VTEŘIN A VYJMOUT VTEŘIN

6. ZA 8 - 10 MINUT SE V OKÉNKU OBJEVÍ ČERVENĚ ZABARVENĚ ČÁRY

VÝSLEDKY (5) TESTU - ODEČÍST DO 10 MIN.

PLATNÝ TEST	POZITIVNÍ TEST					NEPLATNÝ TEST
ŽÁDNÉ DROGY ČERVENÁ KONTROLNÍ ČÁRA	CANNABIS	KOKAIN	EXTÁZE AMFETAMIN	HEROIN OPIÁTY	CANNABIS KOKAIN EXTÁZE AMFET. HEROIN OPIÁTY	ŠPATNĚ PROVEDENO

KONTROLNÍ VZOREK MŮŽEME ZPRAVIT Z POTU NEBO Z SLIN